

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofemte årgången

16 augusti 2022

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2022/C 311/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2022/C 311/02	Mål C-14/22 P: Överklagande ingett den 6 januari 2022 av QC av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 11 november 2021 i mål T-77/21, QC mot kommissionen	2
2022/C 311/03	Mål C-150/22 P: Överklagande ingett den 24 februari 2022 av HG av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 15 december 2021 i mål T-693/16 P RENV-RX, HG mot kommissionen	2
2022/C 311/04	Mål C-253/22 P: Överklagande ingett den 11 april 2022 av Calrose Rice av den dom som tribunalen (tionde avdelningen) meddelade den 11 februari 2022 i mål T-459/21, Calrose Rice mot EUIPO – Ricegrowers (Sunwhite)	2
2022/C 311/05	Mål C-299/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 4 maj 2022 – M. D. mot "Tez Tour" UAB	3
2022/C 311/06	Mål C-303/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajským soudem v Brně (Republiken Tjeckien) den 9 maj 2022 – CROSS Zlín a.s. mot Úřad pro ochranu hospodářské soutěže	4

2022/C 311/07	Mål C-307/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 10 maj 2022 – FT mot DW	4
2022/C 311/08	Mål C-313/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Elenktiko Synedrio (Grekland) den 11 maj 2022 – ACHILLEION, Società Alberghiera s.p.a mot Elliniko Dimosio	5
2022/C 311/09	Mål C-354/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 1 juni 2022 – Weingut A mot Land Rheinland-Pfalz	6
Tribunalen		
2022/C 311/10	Mål T-501/19: Tribunalens dom av den 29 juni 2022 – Corneli mot ECB (Tillgång till handlingar – Beslut 2004/258/EG – ECB:s beslut att ställa Banca Carige under tillfällig förvaltning – Beslut att inte ge tillgång – Undantaget avseende skydd för konfidentialiteten av uppgifter som är sekretessbelagda enligt unionsrätten – Generell presumtion om konfidentialitet – Begreppet konfidentiella uppgifter – Motiveringsskyldighet)	8
2022/C 311/11	Mål T-797/19: Tribunalens dom av den 22 juni 2022 – Anglo Austrian AAB och Belegging-Maatschappij "Far-East" mot ECB (Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn över kreditinstitut – Särskilda tillsynsuppgifter som tilldelats ECB – Beslut att återkalla tillståndet för ett kreditinstitut – Allvarligt åsidosättande av de nationella bestämmelserna om införlivande av direktiv 2005/60/EG – Proportionalitet – Åsidosättande av lagstiftningen om styrning av kreditinstitut – Rätten till försvar – Uppenbart oriktig bedömning – Rätten till effektivt rättsligt skydd)	8
2022/C 311/12	Mål T-337/20: Tribunalens dom av den 29 juni 2022 – Hochmann Marketing mot EUIPO (bittorrent) (EU-varumärke – Beslut meddelat av en överklagandenämnd genom vilket det bekräftas att ett tidigare beslut återkallas – Artikel 103.1 i förordning (EU) 2017/1001 – Begäran om omvandling till en ansökan om nationellt varumärke – Skäl för att inte bevilja omvandling – EU-varumärket har inte använts – Artikel 139.2 a i förordning 2017/1001 – Rätt att yttra sig – Artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna)	9
2022/C 311/13	Mål T-502/20: Tribunalens dom av den 22 juni 2022 – Munich mot EUIPO – Tone Watch (MUNICH10A.T.M.) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket MUNICH10A.T.M. – De äldre EU-varumärkena och nationella figurmärkena MUNICH – Relativa registreringshinder – Artikel 53.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 60.1 a i förordning (EU) 2017/1001) – Risk för förväxling föreligger inte – Varorna och tjänsterna är inte likartade – Ingen estetisk komplementaritet – Artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning 2017/1001) – Ingen skadlig inverkan på renomméet – Artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning 2017/1001) – Rätten till försvar)	10
2022/C 311/14	Mål T-641/20: Tribunalens dom av den 29 juni 2022 – Leonine Distribution mot kommissionen (Kultur – Programmet "Kreativa Europa" (2014 – 2020) – Underprogrammet "Media" – Ansökningsomgång EACEA/05/2018 – Beslut från Eacea att avslå sökandens ansökan med hänvisning till att urvalskriterierna inte var uppfyllda – Kommissionens beslut att avslå det administrativa överklagandet av Eaceas beslut – Begreppet europeiskt företag – Bidrag får endast lämnas till sökande som är hel- eller majoritetsägda av unionsmedborgare eller medborgare i andra europeiska länder som deltar i underprogrammet – Oriktig bedömning – Underlåt att pröva de handlingar som bilagts ansökan – Proportionalitet)	10
2022/C 311/15	Mål T-357/21: Tribunalens dom av den 29 juni 2022 – Jose A. Alfonso Arpon mot EUIPO – Puma (PLUMAFlex by Roal) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket PLUMAFlex by Roal – Äldre EU-figurmärket PUMA – Relativt registreringshinder – Skadlig inverkan på varumärkets renommé – Artikel 8.5 i förordning (EU) 2017/1001)	11
2022/C 311/16	Mål T-331/22: Talan väckt den 31 maj 2022 – NLVOW mot kommissionen	12
2022/C 311/17	Mål T-344/22: Talan väckt den 9 juni 2022 – Stichting Nationaal Kritisch Platform Windenergie mot kommissionen	13

2022/C 311/18	Mål T-346/22: Talan väckt den 3 juni 2022 – Föreningen Svenskt Landskapsskydd mot kommissionen	15
2022/C 311/19	Mål T-366/22: Talan väckt den 17 juni 2022 – Ryanair mot kommissionen	16
2022/C 311/20	Mål T-378/22: Överklagande ingett den 29 juni 2022 – Diesel mot EUIPO – Lidl Stiftung (Joggjeans)	17
2022/C 311/21	Mål T-379/22: Överklagande ingett den 29 juni 2022 – Diesel mot EUIPO – Lidl Stiftung (Joggjeans)	18
2022/C 311/22	Mål T-390/22: Talan väckt den 2 juli 2022 – Mndoiants mot rådet	18
2022/C 311/23	Mål T-391/22: Talan väckt den 4 juli 2022 – Société générale m.fl. mot Gemensamma resolutionsnämnden	19
2022/C 311/24	Mål T-392/22: Talan väckt den 4 juli 2022 – Confédération nationale du Crédit mutuel m.fl. mot Gemensamma resolutionsnämnden	21
2022/C 311/25	Mål T-393/22: Talan väckt den 4 juli 2022 – BPCE m.fl. mot SRB	22
2022/C 311/26	Mål T-394/22: Talan väckt den 4 juli 2022 – Banque postale mot Gemensamma resolutionsnämnden	22
2022/C 311/27	Mål T-410/22: Talan väckt den 4 juli 2022 – Crédit agricole m.fl. mot Gemensamma resolutionsnämnden	23
2022/C 311/28	Mål T-411/22: Talan väckt den 5 juli 2022 – Dexia Crédit Local mot Gemensamma resolutionsnämnden	24
2022/C 311/29	Mål T-420/22: Talan väckt den 7 juli 2022 – BNP Parisbas mot Gemensamma resolutionsnämnden	25

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2022/C 311/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 303 8.8.2022

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 294, 1.8.2022

EUT C 284, 25.7.2022

EUT C 276, 18.7.2022

EUT C 266, 11.7.2022

EUT C 257, 4.7.2022

EUT C 244, 27.6.2022

Dessa texter är tillgängliga på EUR-Lex:

<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Överklagande ingett den 6 januari 2022 av QC av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 11 november 2021 i mål T-77/21, QC mot kommissionen

(Mål C-14/22 P)

(2022/C 311/02)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: QC (ombud: F. Moyses, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Domstolen (nionde avdelningen) har genom beslut av den 30 juni 2022 ogillat överklagandet såsom uppenbart ogrundat och förpliktat klaganden att bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 24 februari 2022 av HG av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 15 december 2021 i mål T-693/16 P RENV-RX, HG mot kommissionen

(Mål C-150/22 P)

(2022/C 311/03)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: HG (ombud: advokat L. Levi)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Domstolen (tionde avdelningen) har den 30 juni 2022 beslutat att avvisa överklagandet, då det är uppenbart att domstolen saknar behörighet att pröva överklagandet, samt förpliktat klaganden att bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 11 april 2022 av Calrose Rice av den dom som tribunalen (tionde avdelningen) meddelade den 11 februari 2022 i mål T-459/21, Calrose Rice mot EUIPO – Ricegrowers (Sunwhite)

(Mål C-253/22 P)

(2022/C 311/04)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Calrose Rice (ombud: H. Raychev, адвокат)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Ricegrowers Ltd

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 6 juli 2022 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att Calrose Rice ska bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 4 maj 2022 – M. D. mot "Tez Tour" UAB

(Mål C-299/22)

(2022/C 311/05)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i det nationella målet

Klagande: M. D.

Motpart: "Tez Tour" UAB

Ytterligare deltagare i rättegången: "Fridmis" UAB

Tolkningsfrågor

1. Krävs det att myndigheterna i avrese- och/eller ankomststaten har utfärdat en officiell varning om att avstå från onödigt resande och/eller att destinationslandet (och eventuellt även avreselandet) har klassificerats som ett riskområde, för att oundvikliga och extraordinära omständigheter ska anses föreligga på resmålet eller i dess omedelbara närhet, i den mening som avses i artikel 12.2 första meningen i direktiv (EU) 2015/2302 (1)?
2. Ska – vid bedömningen av huruvida det föreligger oundvikliga och extraordinära omständigheter på resmålet eller i dess omedelbara närhet vid tidpunkten för uppsägning av ett paketreseavtal och huruvida dessa omständigheter väsentligen påverkar fullgörandet av paketresan – i) hänsyn endast tas till objektiva omständigheter, det vill säga avses med väsentlig påverkan på fullgörandet av paketresan endast objektiv omöjlighet och ska detta uttryck tolkas så, att det enbart omfattar fall där det blir både fysiskt och juridiskt omöjligt att fullgöra avtalet, eller omfattar det likväl även fall där fullgörandet av avtalet inte är omöjligt, men (såsom i detta fall på grund av den välgrundade oron för att bli smittad av covid-19) blir komplicerat och/eller ekonomiskt ineffektivt (vad gäller resenärernas säkerhet, faran för deras liv och/eller hälsa, möjligheten att uppnå målen med semesterresan); eller ii) är subjektiva faktorer relevanta, såsom att resan ska företas tillsammans med barn under 14 år eller att resenären tillhör en högre riskgrupp på grund av sin ålder eller sitt hälsotillstånd och så vidare? Har resenären rätt att säga upp paketreseavtalet om resan till och från resmålet till följd av pandemin och därmed sammanhängande omständigheter enligt en genomsnittlig resenärs uppfattning blir riskfylld, skapar olägenheter för resenären eller föranleder en välgrundad oro för hälsan eller för att smittas av ett farligt virus?
3. Har det betydelse att de omständigheter som resenären åberopar redan hade uppkommit eller i vart fall redan kunde förutses/var sannolika när resan bokades vad gäller frågan om rätten att säga upp avtalet utan att betala någon uppsägningsavgift (exempelvis när en sådan rätt inte medges, när strängare kriterier tillämpas vid bedömningen av den negativa påverkan på fullgörandet av paketresan och så vidare)? Ska det vid tillämpningen av kriteriet rimlig förutsebarhet i samband med pandemin beaktas, att även om WHO redan vid tidpunkten för paketreseavtalets ingående hade offentliggjort information om virusets spridning, så var pandemins förlopp och konsekvenser ändå svåra att förutse, att det inte fanns några tydliga sätt att hantera och kontrollera smittan eller tillräcklig information om själva smittan, och att det var uppenbart att smittspridningen hade ökat från det att resan bokades till dess att den sades upp?

4. Ska – vid bedömningen av huruvida det föreligger oundvikliga och extraordinära omständigheter på resmålet eller i dess omedelbara närhet vid tidpunkten för uppsägningen av ett paketreseavtal och huruvida dessa omständigheter väsentligen påverkar fullgörandet av paketresan – begreppet ”på resmålet eller i dess omedelbara närhet” anses omfatta endast ankomststaten eller, med hänsyn till arten av den oundvikliga och extraordinära omständigheten, nämligen ett smittsamt virus, även inbegripa avresestaten samt platser som har samband med ut- och hemresan (transferplatser, vissa transportmedel och så vidare)?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG (EUT L 326, 2015, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský soudem v Brně (Republiken Tjeckien) den 9 maj 2022 – CROSS Zlín a.s. mot Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

(Mål C-303/22)

(2022/C 311/06)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Krajský soud v Brně

Parter i det nationella målet

Klagande: CROSS Zlín a.s.

Motpart: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Tolkningsfråga

Är den tjeckiska lagstiftningen, enligt vilken den upphandlande myndigheten får ingå ett offentligt kontrakt innan det att ett klagomål ingetts till den domstol som är behörig att pröva lagenligheten av ett beslut, som antagits i andra instans vid Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (Byrån för skydd av konkurrens, Republiken Tjeckien), om att utesluta en anbudsgivare, förenlig med artikel 2.3 och artikel 2a.2 i direktiv 89/665/EEG (¹), tolkade mot bakgrund av artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?

(¹) Rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 395, s. 33; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 48).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 10 maj 2022 – FT mot DW

(Mål C-307/22)

(2022/C 311/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: FT

Motpart: DW

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 15.3 i förordning (EU) 2016/679⁽¹⁾ (dataskyddsförordningen), jämförd med dess artikel 12.5, tolkas så, att den personuppgiftsansvarige (i detta fall den behandlande läkaren) inte är skyldig att kostnadsfritt förse den registrerade (i detta fall patienten) med den första kopian av personuppgifter som är under behandling och som rör den registrerade, om den registrerade inte har begärt kopian för något av de syften som avses i skäl 63 första meningen i dataskyddsförordningen, närmare bestämt för att vara medveten om att behandling sker och kunna kontrollera att den är laglig, utan för ett annat legitimt syfte som dock inte är relaterat till personuppgiftsskydd (för att eventuellt göra gällande anspråk som grundas på läkarens medicinska ansvar)?
2. För det fall att fråga 1 ska besvaras nekande:
  - a) Kan nationell lagstiftning som antagits i en medlemsstat före det att dataskyddsförordningen trädde i kraft utgöra en begränsning enligt artikel 23.1 i i nämnda förordning av rätten att kostnadsfritt erhålla en kopia av de personuppgifter som den personuppgiftsansvarige behandlar enligt artikel 15.3 första meningen i dataskyddsförordningen, jämförd med dess artikel 12.5?
  - b) För det fall att fråga 2a ska besvaras jakande: Ska artikel 23.1 i i dataskyddsförordningen tolkas så, att andras rättigheter och friheter i den mening som avses i denna bestämmelse även ska anses omfatta deras intresse av att inte behöva bära de kostnader som uppstår i samband med att en kopia av uppgifter tillhandahålls med stöd av artikel 15.3 första meningen i dataskyddsförordningen, jämte andra kostnader hänförliga till tillhandahållandet av kopian?
  - c) För det fall att fråga 2b ska besvaras jakande: Kan de rättigheter och skyldigheter som följer av artikel 15.3 första meningen i dataskyddsförordningen, jämförd med dess artikel 12.5, begränsas enligt artikel 23.1 i samma förordning genom nationell lagstiftning som föreskriver att när en läkare agerar inom ramen för en patient-läkarrelation och lämnar ut en kopia av patientens personuppgifter från dennes patientjournal, har läkaren alltid rätt att begära ersättning av patienten för de kostnader som uppkommer, oberoende av omständigheterna i det enskilda fallet?
3. För det fall att fråga 1 ska besvaras nekande och fråga 2a, 2b eller 2c ska besvaras nekande: Omfattar rätten enligt artikel 15.3 första meningen i dataskyddsförordningen även en rätt att inom ramen för en patient-läkarrelation erhålla kopior av alla delar av patientjournalen som innehåller personuppgifter rörande patienten, eller omfattar den endast en rätt att erhålla en kopia av patientens personuppgifter som sådana, och det är i detta sammanhang upp till läkaren som behandlar personuppgifterna att avgöra hur de ska sammanställas och tillhandahållas till patienten i egenskap av registrerad?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 2016, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Elenktiko Synedrio (Grekland) den 11 maj 2022 –
ACHILLEION, Società Alberghiera s.p.a mot Elliniko Dimosio**

(Mål C-313/22)

(2022/C 311/08)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Elenktiko Synedrio

Parter i det nationella målet

Klagande: ACHILLEION, Società Alberghiera s.p.a

Motpart: Elliniko Dimosio

Tolkningsfrågor

- 1) Innebär bestämmelserna i i) artiklarna 30.1, 30.3 och 30.4 i förordning nr 1260/1999⁽¹⁾ och regel 1 punkt 1.9 i förordning nr 1685/2000⁽²⁾; ii) artikel 4.3 i förordning nr 70/2001 och iii) artiklarna 38 och 39.1 i förordning nr 1260/1999, artikel 4 i förordning nr 438/2001⁽³⁾, artikel 2.2 i förordning nr 448/2001⁽⁴⁾, artikel 1.2 i förordning nr 2988/1995⁽⁵⁾ och artikel 14 i förordning nr 659/1999⁽⁶⁾ att försäljningen av det stödmottagande företaget, tillsammans med dess anläggningstillgångar, automatiskt utgör en så pass betydande förändring av genomförandevillkoren för den samfinansierade investeringen i det företaget som i sig motiverar en nationell bestämmelse som den i artikel 18.5 i interministeriellt dekret nr 192249/EYS 4057/19.8.2002 (ministerdekret nr 9216/EYS 916/12.2-18.2.2004), som föreskriver ett absolut långtidsförbud mot att överlåta anläggningstillgångar tillhörande ett företag som har erhållit stöd och att beslutet om beviljande stödet i annat fall ska upphävas helt eller delvis och det utbetalda statliga stödet återbetalas helt eller delvis?
- 2) Ska bestämmelserna i i) artikel 30.4 i förordning nr 1260/1999, ii) artikel 4.3 i förordning nr 70/2001⁽⁷⁾ och punkt 4.12 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål när det gäller principen om varaktighet vid stödmottagande små och medelstora företag, iii) artiklarna 38 och 39 i förordning nr 1260/1999, artikel 2.2 i förordning nr 448/2001, artiklarna 1.2, 2 och 4 i förordning nr 2988/1995 och artikel 14 i förordning nr 659/1999 tolkas så, att försäljningen av anläggningstillgångarna och av det stödmottagande företaget som sådant, inom ramen för ett internt avtal inom företaget mellan dess aktieägare för att säkerställa företagets lönsamhet, inte medför en betydande förändring av medfinansieringsinsatsen eller en otillbörlig förmån för någon av parterna och därför inte utgör någon oegentlighet eller grund för återkrav av stödet, förutsatt att villkoren gör genomförandet av investeringen inte ändras och att överlåtelsen är föremål för en lagstiftning enligt vilken överlåtaren och förvärvaren är solidariskt ansvariga för de skulder och underskott som fanns vid tidpunkten för överlåtelsen?
- 3) Innebär bestämmelserna i artiklarna 17, 52 och 53 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och rättssäkerhetsprincipen, jämförda med artikel 1 i (det första) tilläggsprotokollet till Europakonventionen, att de åtgärder för finansiell korrigerings och återkrav av stöd som avses i artiklarna 38[.1] h och 39.1 i förordning nr 1260/1999, artikel 2.2 i förordning nr 448/2001, artikel 4 i förordning nr 2988/1995 och artikel 14 i förordning nr 659/1999, måste medföra en lämplig avvägning med rätten till skydd av stödmottagarens "egendom", genom att leda till att stödmottagaren delvis eller helt undantas från villkoren, även när det har konstaterats en betydande förändring i den finansierade verksamheten eller en otillbörlig förmån i samband med verksamhetsöverlåtelsen?

(1) Rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna (EGT L 161, 1999, s. 1).

(2) Kommissionens förordning (EG) nr 1685/2000 av den 28 juli 2000 om närmare bestämmelser för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 1260/1999 avseende stödberättigande utgifter i samband med insatser som medfinansieras av strukturfonderna (EGT L 193, 2000, s. 39).

(3) Kommissionens förordning (EG) nr 438/2001 av den 2 mars 2001 om genomförandebestämmelser till rådets förordning (EG) nr 1260/1999 beträffande förvaltnings- och kontrollsystemen för stöd som beviljas inom ramen för strukturfonderna (EGT L 63, 2001, s. 21).

(4) Kommissionens förordning (EG) nr 448/2001 av den 2 mars 2001 om genomförandebestämmelser till rådets förordning (EG) nr 1260/1999 beträffande förfarandet för finansiella korrigeringar av stöd som beviljas inom ramen för strukturfonderna (EGT L 64, 2001, s. 13).

(5) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 1995, s. 1).

(6) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 1999, s. 1).

(7) Kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag (EGT, L 10, 2001, s. 33).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 1 juni 2022 – Weingut A mot Land Rheinland-Pfalz

(Mål C-354/22)

(2022/C 311/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: Weingut A

Motpart: Land Rheinland-Pfalz

Tolkningsfrågor

1. Kan vinframställningen uteslutande anses ha skett i det namngivande vinföretaget, i den mening som avses i artikel 54.1 andra stycket i delegerad förordning (EU) 2019/33 ⁽¹⁾, om pressningen äger rum i en pressningsanläggning som hyrts från ett annat vinföretag för 24 timmar, vilken under denna tid uteslutande står till det namngivande vinföretagets förfogande?
2. Om så är fallet, krävs det att pressningen genomförs eller i vart fall övervakas på plats av anställda i det namngivande vinföretaget, eller kan pressningen även genomföras av anställda i det vinföretag som hyr ut pressningsanläggningen enligt det namngivande vinföretagets anvisningar?
3. Om pressningen även kan genomföras av anställda i det vinföretag som hyr ut pressningsanläggningen, har dessa då rätt att på grundval av självständiga beslut ingripa i pressningen för det fall att det skulle uppkomma oväntade problem?
4. Utgör den omständigheten hinder mot att hänföra vinframställningen till det namngivande vinföretaget, att det vinföretag som hyr ut pressningsanläggningen och genomför pressningen har ett egenintresse vad gäller sättet på vilket pressningen genomförs, eftersom det i ett avtal om förvaltning av vinarealerna som också ingåtts med detta företag har kommits överens om ett avkastnings- och kvalitetsberoende tillägg till den arealbaserade förvaltningsersättningen per hektoliter "kabinett"/"spätlese"/"auslese"?

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/33 av den 17 oktober 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller ansökningar om skydd av ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och traditionella uttryck inom vinsektorn, invändningsförfarandet, begränsningar i fråga om användning, ändringar av produktspecifikationer, avregistrering av skydd samt märkning och presentation (EUT L 297, 2021, s. 16).

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 29 juni 2022 – Corneli mot ECB

(Mål T-501/19) ⁽¹⁾

(Tillgång till handlingar – Beslut 2004/258/EG – ECB:s beslut att ställa Banca Carige under tillfällig förvaltning – Beslut att inte ge tillgång – Undantaget avseende skydd för konfidentialiteten av uppgifter som är sekretessbelagda enligt unionsrätten – Generell presumtion om konfidentialitet – Begreppet konfidentiella uppgifter – Motiveringsskyldighet)

(2022/C 311/10)

Rättegångsspråk: italienska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Francesca Corneli (Velletri, Italien) (ombud: advokaten F. Ferraro)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: F. von Lindeiner, A. Riso och M. Van Hoecke, biträdda av D. Sarmiento Ramírez-Escudero)

Saken

Talan väckt med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av Europeiska centralbankens (ECB) beslut av den 29 maj 2019 om att inte ge tillgång till bankens beslut av den 1 januari 2019 att ställa Banca Carige SpA under tillfällig förvaltning.

Domslut

- 1) Europeiska centralbankens (ECB) beslut av den 29 maj 2019 att vägra tillgång till bankens beslut av den 1 januari 2019 att ställa Banca Carige SpA under tillfällig förvaltning ogiltigförklaras.
- 2) ECB ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 312, 16.09.2019.)

Tribunalens dom av den 22 juni 2022 – Anglo Austrian AAB och Belegging-Maatschappij "Far-East" mot ECB

(Mål T-797/19) ⁽¹⁾

(Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn över kreditinstitut – Särskilda tillsynsuppgifter som tilldelats ECB – Beslut att återkalla tillståndet för ett kreditinstitut – Allvarligt åsidosättande av de nationella bestämmelserna om införlivande av direktiv 2005/60/EG – Proportionalitet – Åsidosättande av lagstiftningen om styrning av kreditinstitut – Rätten till försvar – Uppenbart oriktig bedömning – Rätten till effektivt rättsligt skydd)

(2022/C 311/11)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Anglo Austrian AAB AG, tidigare Anglo Austrian AAB Bank AG (Wien, Österrike), och Belegging-Maatschappij "Far-East" BV (Velp, Nederländerna) (ombud: advokaterna M. Ketzner och O. Behrends)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: C. Hernández Saseta, E. Yoo och V. Hümpfner)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av Europeiska Centralbankens (ECB) beslut ECB-SSM-2019-AT 8 WHD-2019 0009 av den 4 november 2019, genom vilket ECB återkallade AAB Banks tillstånd att utöva verksamhet i kreditinstitut.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Anglo Austrian AAB AG och Belegging-Maatschappij "Far-East" BV ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska Centralbanken (ECB), inbegripet de kostnader som hänför sig till det interimistiska förfarandet.

⁽¹⁾ EUT C 10, 13.01.2020.)

Tribunalens dom av den 29 juni 2022 – Hochmann Marketing mot EUIPO (bittorrent)

(Mål T-337/20) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Beslut meddelat av en överklagandenämnd genom vilket det bekräftas att ett tidigare beslut återkallas – Artikel 103.1 i förordning (EU) 2017/1001 – Begäran om omvandling till en ansökan om nationellt varumärke – Skäl för att inte bevilja omvandling – EU-varumärket har inte använts – Artikel 139.2 a i förordning 2017/1001 – Rätt att yttra sig – Artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna)

(2022/C 311/12)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Hochmann Marketing GmbH (Neu-Isenburg, Tyskland) (ombud: advokaten J. Jennings)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Söder och E. Markakis)

Saken

Genom sitt överklagande enligt artikel 263 FEUF yrkar klaganden att det beslut som fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 20 mars 2020 (ärende R 187/2020-4) ska ogiltigförklaras.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Hochmann Marketing GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 255, 3.8.2020.

Tribunalens dom av den 22 juni 2022 – Munich mot EUIPO – Tone Watch (MUNICH10A.T.M.)(Mål T-502/20) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket MUNICH10A.T.M. – De äldre EU-varumärkena och nationella figurmärkena MUNICH – Relativa registreringshinder – Artikel 53.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 60.1 a i förordning (EU) 2017/1001) – Risk för förväxling föreligger inte – Varorna och tjänsterna är inte likartade – Ingen estetisk komplementaritet – Artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning 2017/1001) – Ingen skadlig inverkan på renomméet – Artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning 2017/1001) – Rätten till försvar)

(2022/C 311/13)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Munich, SL (La Torre de Claramunt, Spanien) (ombud: advokaten M. del Mar Guix Vilanova)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Tone Watch, SL (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten J. López Martínez)

Saken

Överklagande enligt artikel 263 FEUF, genom vilket klaganden yrkar ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 25 mars 2020 (ärende R 2472/2018-4) om ett ogiltighetsförfarande mellan klaganden och intervenienten.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Munich, SL ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 329, 5.10.2020.)

Tribunalens dom av den 29 juni 2022 – Leonine Distribution mot kommissionen(Mål T-641/20) ⁽¹⁾

(Kultur – Programmet ”Kreativa Europa” (2014 – 2020) – Underprogrammet ”Media” – Ansökningsomgång EACEA/05/2018 – Beslut från Eacea att avslå sökandens ansökan med hänvisning till att urvalskriterierna inte var uppfyllda – Kommissionens beslut att avslå det administrativa överklagandet av Eaceas beslut – Begreppet europeiskt företag – Bidrag får endast lämnas till sökande som är hel- eller majoritetsägda av unionsmedborgare eller medborgare i andra europeiska länder som deltar i underprogrammet – Oriktig bedömning – Underlåt att pröva de handlingar som bilagts ansökan – Proportionalitet)

(2022/C 311/14)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Leonine Distribution GmbH (München, Tyskland) (ombud: advokaten J. Kreile)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: W. Farrell och A. Katsimerou)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kultur (ombud: H. Monet, N. Sbrilli och V. Kasparian)

Saken

Talan grundad på artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut C(2020) 5515 final av den 10 augusti 2020 om avslag på det administrativa överklagande som sökanden gjort enligt artikel 22.1 i rådets förordning (EG) nr 58/2003 av den 19 december 2002 om stadgar för de genomförandeorgan som ansvarar för vissa uppgifter som avser förvaltningen av gemenskapsprogram (EGT L 11, 2003, s. 1) av Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (Eaca) beslut av den 12 maj 2020 att avslå den ansökan om bidrag som framställts inom ramen för ansökningsomgången "Stöd för distribution av icke-nationella filmer – det automatiska stödsystemet för distributörer och försäljningsombud" (EACEA/05/2018).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Leonine Distribution GmbH ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 3) Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kultur (Eacea) ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 19, 18.01.2021,

Tribunalens dom av den 29 juni 2022 – Jose A. Alfonso Arpon mot EUIPO – Puma (PLUMAFlex by Roal)

(Mål T-357/21) (¹)

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket PLUMAFlex by Roal – Äldre EU-figurmärket PUMA – Relativt registreringshinder – Skadlig inverkan på varumärkets renommé – Artikel 8.5 i förordning (EU) 2017/1001)

(2022/C 311/15)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Jose A. Alfonso Arpon SL (Arnedo, Spanien) (ombud: advokaten C. Hernández Hernández)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Söder och V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) (ombud: advokaten P. González Bueno Catalán de Ocón)

Saken

Överklagande enligt artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av det beslut som första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 6 april maj 2021 (ärende R 2991/2019-1).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Jose A. Alfonso Arpon SL ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 329, 16.8.2021.

Talan väckt den 31 maj 2022 – NLVOW mot kommissionen**(Mål T-331/22)**

(2022/C 311/16)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Nederlandse Vereniging Omwonenden Windturbines (NLVOW) (Annerveenschekanaal, Nederländerna) (ombud: G. Byrne, Barrister-at-law)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand, ogiltigförklara kommissionens beslut som delgavs sökanden genom skrivelse av den 1 april 2022, i vilket sökandens begäran om intern omprövning av den 10 december 2021 avvisades,
- vidare eller i andra hand, fastställa att kommissionen rättsstridigt har underlåtit att vidta åtgärder när den, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 265 FEUF, uppmanats att göra detta genom sökandens skrivelse av den 10 december 2021 och/eller har underlåtit att ta ställning till sökandens klagomål däri,
- fastställa att i de fall då den nederländska nationella energi- och klimatplanen inte uppfyller kraven i Århuskonventionen, har den bedömts och/eller antagits och/eller offentliggjorts av kommissionen på ett rättsstridigt sätt och den strider därför mot unionsrätten och internationell rätt och/eller är rättsstridig,
- fastställa att kommissionen har underlåtit att uppfylla sina positiva skyldigheter enligt unionsrätten och internationell rätt genom att inte vidta de åtgärder som var nödvändiga och lämpliga för att åtgärda och/eller avhjälpa att den nederländska nationella energi- och klimatplanen inte uppfyller kraven i Århuskonventionen,
- fastställa att "styrningsförordningen" (Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder) (1) inte genomför bestämmelserna i Århuskonventionen, inbegripet artikel 7 däri, vilket medför att den inte är förenlig med unionens miljölagstiftning och internationell miljö rätt, och den är därför rättsstridig,
- med beaktande av att de nationella energi- och klimatplanerna och särskilt den nederländska nationella energi- och klimatplanen inte uppfyller kraven i Århuskonventionen, slå fast att kommissionens underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt styrningsförordningen utgör ett åsidosättande av nämnda förordning, ett åsidosättande av Århuskonventionen och dessutom ett åsidosättande av fördragen, och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Sökanden gör i första hand gällande att kommissionens beslut som delgavs sökanden genom skrivelse av den 1 april 2022 ska ogiltigförklaras.
  - Sökanden inkom med en begäran till kommissionen genom skrivelse av den 10 december 2021. Som svar på sökandens begäran i nämnda skrivelse avvisade kommissionen sökandens begäran. Sökanden hävdar att kommissionens beslut utgör en förvaltningsåtgärd i den mening som avses i Århusförordningen (i dess ändrade lydelse). (2) Sökanden gör gällande att kommissionens beslut i detta avseende är felaktigt i grunden, utgör ett åsidosättande av unionens miljölagstiftning och internationell miljö rätt samt utgör ett åsidosättande av fördragen. Sökanden hävdar att kommissionen har åsidosatt sina positiva skyldigheter enligt fördragen och internationell rätt, däribland artiklarna 3, 6 och 7 i konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (Århuskonventionen).

- Sökanden gör vidare gällande att det angripna beslut som fattats av kommissionen strider mot unionens sekundärrätt, inbegripet artiklarna 9 och 10 i Århusförordningen (i dess ändrade lydelse). Sökanden gör gällande att kommissionens beslut åsidosätter sökandens rätt till tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor enligt Århuskonventionen och Århusförordningen (i dess ändrade lydelse). Sökanden gör vidare gällande att den av kommissionen vidtagna förvaltningsåtgärden, i den mening som avses i Århusförordningen, i dess ändrade lydelse, utgör ett åsidosättande av fördragen.
2. Andra grunden: Sökanden gör vidare eller i andra hand gällande att kommissionen har underlåtit att vidta åtgärder i den mening som avses i artikel 265 FEUF vad gäller de nationella energi- och klimatplaner som bedömts, antagits och offentliggjorts av kommissionen, däribland den nederländska nationella energi- och klimatplanen.
- Kommissionen har genom att underlåta att vidta åtgärder med anledning av sökandens begäran om intern omprövning, vilken lämnats in i enlighet med artikel 265 FEUF, åsidosatt sina positiva skyldigheter enligt fördragen, däribland särskilt artikel 3 FEU och artikel 191 FEUF. Detta åsidosättande innebär även ett uppenbart åsidosättande av internationell och europeisk sedvanerätt och traktaträtt, däribland artiklarna 3, 6 och 7 i Århuskonventionen, artiklarna 9 och 10 i Århusförordningen (i dess ändrade lydelse) samt beslut VII/8f (i dess ändrade lydelse), som antogs den 21 oktober 2021.
3. Tredje grunden: Invändning om rättsstridighet enligt artikel 277 FEUF avseende kommissionens bedömning och/eller antagande och/eller offentliggörande av den nederländska nationella energi- och klimatplanen, samt den omständigheten att kommissionen underlåtit att se till att den uppfyller kraven i Århuskonventionen.
4. Fjärde grunden: Invändning om rättsstridighet enligt artikel 277 FEUF avseende styrningsförordningen. ⁽³⁾

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 2018, s. 1).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 2006, s. 13), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1767 av den 6 oktober 2021 (EUT L 356, 2021, s. 1).
- ⁽³⁾ Se fotnot 1 ovan för hänvisningen.

Talan väckt den 9 juni 2022 – Stichting Nationaal Kritisch Platform Windenergie mot kommissionen

(Mål T-344/22)

(2022/C 311/17)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Stichting Nationaal Kritisch Platform Windenergie (Schettens, Nederländerna) (ombud: G. Byrne, Barrister-at-Law)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand, slå fast att kommissionens beslut, i vilket sökandens begäran om intern omprövning avvisades, som delgavs sökanden genom skrivelse av den 1 april 2022, ska ogiltigförklaras eftersom det åsidosätter fördragen,

- vidare eller i andra hand, fastställa att kommissionen rättsstridigt har underlåtit att vidta åtgärder i enlighet med artikel 265 FEUF,
- fastställa att i de fall då den nederländska nationella energi- och klimatplanen inte uppfyller kraven i Århuskonventionen, har den bedömts och/eller antagits och/eller offentliggjorts av kommissionen på ett rättsstridigt sätt och den strider därför mot unionsrätten och internationell rätt och/eller är rättsstridig,
- fastställa att kommissionen har underlåtit att uppfylla sina positiva skyldigheter enligt unionsrätten och internationell rätt genom att inte vidta de åtgärder som var nödvändiga och lämpliga för att åtgärda och/eller avhjälpa att den nederländska nationella energi- och klimatplanen inte uppfyller kraven i Århuskonventionen,
- fastställa att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999⁽¹⁾ inte genomför bestämmelserna i Århuskonventionen, inbegripet artikel 7 däri, vilket medför att den inte är förenlig med unionens miljölagstiftning och internationell miljö rätt, och den är därför rättsstridig,
- med beaktande av att de nationella energi- och klimatplanerna och särskilt den nederländska nationella energi- och klimatplanen inte uppfyller kraven i Århuskonventionen, slå fast att kommissionens underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt förordning (EU) 2018/1999 utgör ett åsidosättande av nämnda förordning, ett åsidosättande av Århuskonventionen och dessutom ett åsidosättande av fördragen, och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Sökanden gör gällande att kommissionens beslut som delgavs sökanden genom skrivelse av den 1 april 2022 ska ogiltigförklaras, eftersom det utgör ett åsidosättande av fördragen och miljö rätten. I december 2021 inkom sökanden med en begäran till kommissionen, i vilken sökanden begärde att den skulle göra en intern omprövning av frågor som rör miljö rätten och som angavs däri. Som svar på sökandens begäran om intern omprövning avvisade kommissionen sökandens begäran. Sökanden gör gällande att kommissionens beslut i detta avseende är felaktigt i grunden, utgör ett åsidosättande av unionens miljölagstiftning och internationell miljö rätt samt utgör ett åsidosättande av fördragen. Sökanden hävdar att kommissionen har åsidosatt sina positiva och negativa skyldigheter enligt fördragen och internationell rätt, däribland artiklarna 3, 6 och 7 i konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljö frågor (Århuskonventionen). Sökanden gör vidare gällande att det angripna beslut som fattats av kommissionen strider mot unionens sekundärrätt, inbegripet artiklarna 9 och 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006⁽²⁾ och/eller kommissionens skyldigheter enligt förordning (EU) 2018/1999. Sökanden gör vidare gällande att kommissionens beslut åsidosätter sökandens rätt till tillgång till rättslig prövning enligt Århuskonventionen och Århusförordningen (i dess ändrade lydelse).
2. Andra grunden: Sökanden gör gällande att kommissionen har underlåtit att vidta åtgärder i den mening som avses i artikel 265 FEUF vad gäller de nationella energi- och klimatplaner som bedömts, antagits och offentliggjorts av kommissionen, däribland den omtvistade nederländska nationella energi- och klimatplanen. Kommissionen har genom att underlåta att vidta åtgärder åsidosatt sina skyldigheter enligt fördragen och internationell rätt, däribland artiklarna 3, 6 och 7 i Århuskonventionen. Sökanden gör vidare gällande att kommissionens underlåtenhet att vidta åtgärder strider mot unionens sekundärrätt, däribland artiklarna 9 och 10 i förordning (EG) nr 1367/2006 (i dess ändrade lydelse).
3. Tredje grunden: Den omständigheten att kommissionen har underlåtit att se till att den nederländska nationella energi- och klimatplanen uppfyller kraven i Århuskonventionen innebär att den nederländska nationella energi- och klimatplanen under hela den relevanta tidsperioden uppenbart har bedömts, antagits och offentliggjorts i strid med unionsrätten och internationell rätt och att den därför är rättsstridig. Sökanden gör i detta avseende vidare gällande att kommissionens underlåtenhet att införa och/eller vidta lämpliga åtgärder för att åtgärda och avhjälpa detta innebär att kommissionen har underlåtit att vidta åtgärder i strid med artikel 265 FEUF.

4. Fjärde grunden: Sökanden gör i första hand gällande att förordning (EU) 2018/1999 inte genomför bestämmelserna i Århuskonventionen, inbegripet artikel 7 däri, vilket medför att den inte är förenlig med unionens miljölagstiftning och internationell miljö rätt. Sökanden gör vidare eller i andra hand gällande att förordning (EU) 2018/1999 strider mot fördragen. Sökanden anser därför att förordning (EU) 2018/1999 ska fastställas vara rättsstridig.

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 2018, s. 1).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 2006, s. 13).

Talan väckt den 3 juni 2022 – Föreningen Svenskt Landskapsskydd mot kommissionen

(Mål T-346/22)

(2022/C 311/18)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Föreningen Svenskt Landskapsskydd (Höganäs, Sweden) (ombud: G. Byrne, Barrister-at-Law)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand, slå fast att kommissionens beslut, i vilket sökandens begäran om intern omprövning avvisades, som delgavs sökanden genom skrivelse av den 1 april 2022, ska ogiltigförklaras eftersom det åsidosätter fördragen,
- vidare eller i andra hand, fastställa att kommissionen rättsstridigt har underlåtit att vidta åtgärder i enlighet med artikel 265 FEUF,
- fastställa att i de fall då den svenska nationella energi- och klimatplanen inte uppfyller kraven i Århuskonventionen, har den bedömts och/eller antagits och/eller offentliggjorts av kommissionen på ett rättsstridigt sätt och den strider därför mot unionsrätten och internationell rätt och/eller är rättsstridig,
- fastställa att kommissionen har underlåtit att uppfylla sina positiva skyldigheter enligt unionsrätten och internationell rätt genom att inte vidta de åtgärder som var nödvändiga och lämpliga för att åtgärda och/eller avhjälpa att den svenska nationella energi- och klimatplanen inte uppfyller kraven i Århuskonventionen,
- fastställa att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 (¹) inte genomför bestämmelserna i Århuskonventionen, inbegripet artikel 7 däri, vilket medför att den inte är förenlig med unionens miljölagstiftning och internationell miljö rätt, och den är därför rättsstridig,
- med beaktande av att de nationella energi- och klimatplanerna och särskilt den svenska nationella energi- och klimatplanen inte uppfyller kraven i Århuskonventionen, slå fast att kommissionens underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt förordning (EU) 2018/1999 utgör ett åsidosättande av nämnda förordning, ett åsidosättande av Århuskonventionen och dessutom ett åsidosättande av fördragen, och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Sökanden gör gällande att kommissionens beslut som delgavs sökanden genom skrivelse av den 1 april 2022 ska ogiltigförklaras. Sökanden inkom med en begäran till kommissionen genom skrivelse av den 15 december 2021. Som svar på sökandens begäran i nämnda skrivelse avvisade kommissionen sökandens begäran. Sökanden gör gällande att kommissionens beslut i detta avseende är felaktigt i grunden, utgör ett åsidosättande av unionens miljölagstiftning och internationell miljö rätt samt utgör ett åsidosättande av fördragen. Sökanden hävdar att kommissionen har åsidosatt sina positiva skyldigheter enligt fördragen och internationell rätt, däribland artiklarna 3, 6 och 7 i konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (Århuskonventionen). Sökanden gör vidare gällande att det angripna beslut som fattats av kommissionen strider mot unionens sekundärrätt, inbegripet artiklarna 9 och 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006.⁽²⁾ Sökanden gör gällande att kommissionens beslut åsidosätter sökandens rätt till tillgång till rättslig prövning enligt Århuskonventionen och förordning (EG) nr 1367/2006 (i dess ändrade lydelse).
2. Andra grunden: Sökanden gör gällande att kommissionen har underlåtit att vidta åtgärder i den mening som avses i artikel 265 FEUF vad gäller de nationella energi- och klimatplaner som bedömts, antagits och offentliggjorts av kommissionen, däribland den omtvistade svenska nationella energi- och klimatplanen. Kommissionen har genom att underlåta att vidta åtgärder åsidosatt sina skyldigheter enligt fördragen och internationell rätt, däribland artiklarna 3, 6 och 7 i Århuskonventionen. Sökanden gör vidare gällande att kommissionens underlåtenhet att vidta åtgärder strider mot unionens sekundärrätt, däribland artiklarna 9 och 10 i förordning (EG) nr 1367/2006 (i dess ändrade lydelse).
3. Tredje grunden: Den omständigheten att kommissionen har underlåtit att se till att den svenska nationella energi- och klimatplanen uppfyller kraven i Århuskonventionen innebär att den svenska nationella energi- och klimatplanen under hela den relevanta tidsperioden uppenbart har bedömts, antagits och offentliggjorts i strid med unionsrätten och internationell rätt och att den därför är rättsstridig.
4. Fjärde grunden: Sökanden gör i första hand gällande att förordning (EU) 2018/1999 inte genomför bestämmelserna i Århuskonventionen, inbegripet artikel 7 däri, vilket medför att den inte är förenlig med unionens miljölagstiftning och internationell miljö rätt. Sökanden gör vidare eller i andra hand gällande att förordning (EU) 2018/1999 strider mot fördragen. Sökanden anser därför att förordning (EU) 2018/1999 ska fastställas vara rättsstridig.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 2018, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 2006, s. 13).

Talan väckt den 17 juni 2022 – Ryanair mot kommissionen

(Mål T-366/22)

(2022/C 311/19)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ombud: advokaterna E. Vahida, S. Rating och I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut (EU) av den 26 juli 2021 angående statligt stöd SA. 56867 (2020/N, f.d. 2020/PN) – Tyskland – Kompensation till Condor Flugdienst GmbH för den skada som orsakats av covid-19 ⁽¹⁾,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Kommissionen gjorde en felaktig tillämpning av artikel 107.2 b FEUF och en uppenbart oriktig bedömning i samband med prövningen av stödets proportionalitet i förhållande till den skada som covid-19-pandemin orsakat.
2. Andra grunden: Det angripna beslutet åsidosätter specifika bestämmelser i EUF-fördraget och de allmänna principer i europarätten som legat till grund för avregleringen av luftfarten inom EU sedan det sena 1980-talet, det vill säga icke-diskriminering, frihet att tillhandahålla tjänster och etableringsfrihet, samt förordning 1008/2008 ⁽²⁾.
3. Tredje grunden: Kommissionen underlät att inleda ett formellt granskningsförfarande trots att allvarliga svårigheter förelåg och åsidosatte sökandens processuella rättigheter.
4. Fjärde grunden: Kommissionen åsidosatte motiveringsskyldigheten.

⁽¹⁾ EUT, C 177, 2022, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (omarbetning), EUT L 293, 2008, s. 3).

Överklagande ingett den 29 juni 2022 – Diesel mot EUIPO – Lidl Stiftung (Joggjeans)

(Mål T-378/22)

(2022/C 311/20)

Överklagandet är avfattat på engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Diesel SpA (Breganze, Italien) (ombud: advokaterna F. Celluprica, F. Fischetti och F. De Bono)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke:: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av varumärket "Joggjeans" – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr 1 180 919

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 5 april 2022 i ärende R 1073/2021-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- bifalla Diesel SpA:s ansökan i dess helhet och ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

- förplikta intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna för de tidigare delarna av detta förfarande.

Grund

- Åsidosättande av artikel 60.1 c jämförd med artikel 8.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 29 juni 2022 – Diesel mot EUIPO – Lidl Stiftung (Joggjeans)

(Mål T-379/22)

(2022/C 311/21)

Överklagandet är avfattat på engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Diesel SpA (Breganze, Italien) (ombud: advokaterna F. Celluprica, F. Fischetti och F. De Bono)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "Joggjeans" – EU-varumärke nr 18 187 200

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 5 april 2022 i ärende R 1074/2021-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- bifalla Diesel SpA:s ansökan i dess helhet och ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna för de tidigare delarna av detta förfarande.

Grund

- Åsidosättande av artikel 60.1 c jämförd med artikel 8.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 2 juli 2022 – Mndoiants mot rådet

(Mål T-390/22)

(2022/C 311/22)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Sergueï Mndoiants (Moskva, Ryssland) (ombud: advokaterna F. Bélot och P. Tkhor)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2022/582 ⁽¹⁾ av den 8 april 2022 i den del sökandens namn genom detta beslut förs in i den förteckning som förekommer i bilaga I till rådets beslut (Gusp) 2014/145 av den 17 mars 2014,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2022/581 ⁽²⁾ av den 8 april 2022 i den del sökandens namn genom denna genomförandeförordning förs in i den förteckning som förekommer i bilaga I till rådets förordning (EU) nr 2014/269 av den 17 mars 2014, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten till ett effektivt domstolsskydd och motiveringsskyldigheten. Sökanden gör gällande att de uppgifter rådet har lämnat inte ger honom möjlighet att försvara sig, eftersom, för det första, de uppgifter rådet har lämnat, med hänsyn till hur knapphändiga de är, inte rättfärdigar de restriktiva åtgärderna i fråga, och, för det andra, rådet inte formulerar några individuella skäl som är specifika och konkreta och som kan ge sökanden tillräcklig vägledning avseende huruvida rättsakten är välgrundad.
2. Andra grunden: Rådet har gjort en uppenbart oriktig bedömning, dels eftersom samtliga skäl rådet har hänvisat till för att föra in sökanden i förteckningen materiellt är helt oriktiga, dels eftersom rådet inte visar vare sig att sökanden är en viktig affärsman, att han är inflytelserik eller att han är aktiv i ekonomiska sektorer som tillhandahåller en avsevärd inkomstkälla åt den ryska federationen.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen och likabehandlingsprincipen. Sökanden anser att de sanktioner som ålagts honom är diskriminerande mot honom och oproportionerliga i förhållande till de syften som eftersträvas med åtgärderna.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av de grundläggande rättigheterna, inbegripet rätten till egendom och rätten till respekt för privatliv, familjeliv, hem och kommunikation. Genom att föra in sökanden i förteckningen har rådet enligt sökanden således agerat i strid mot proportionalitetsprincipen.

⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2022/582 av den 8 april 2022 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 110, 2022, s. 55).

⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2022/581 av den 8 april 2022 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 110, 2022, s. 3).

Talan väckt den 4 juli 2022 – Société générale m.fl. mot Gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-391/22)

(2022/C 311/23)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Société générale (Paris, Frankrike), Crédit du Nord (Lille, Frankrike), SG Option Europe (Puteaux, Frankrike) (ombud advokaterna: A. Gosset Grainville, M. Trabucchi och M. Dalon)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen

- i enlighet med artikel 263 FEUF ska ogiltigförklara beslut nr SRB/ES/2022/18 av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden, i den del det avser sökandena,
- i enlighet med artikel 277 FEUF ska fastställa att följande bestämmelser i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen, ⁽¹⁾ i genomförandeförordningen, ⁽²⁾ och i den delegerade förordningen ⁽³⁾ inte är tillämpliga:
  - artiklarna 69.1, 69.2, 70.1, samt 70.2 a och 70.2 b i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen,
  - artiklarna 4.2, 5, 6, 7 och 20, samt bilaga I i den delegerade förordningen,
  - artikel 4 i genomförandeförordningen,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder.

1. Den första grunden avser ett åsidosättande av likabehandlingsprincipen, såtillvida att de metoder för att beräkna förhandsbidragen till den gemensamma resolutionsfonden som föreskrivs i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen och i den delegerade förordningen inte återspeglar institutens verkliga storlek eller riskprofil.
2. Den andra grunden avser ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen, såtillvida att den mekanism för förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden som föreskrivs i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen och i den delegerade förordningen grundas på en bedömning som på ett konstlat sätt förvärrar riskprofilen för stora franska institut, och således resulterar i ett bidragsbelopp som är oproportionerligt högt.
3. Den tredje grunden avser ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, såtillvida att den beräkning av förhandsbidragen som fastställs i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen, i den delegerade förordningen och i genomförandeförordningen dels inte kan förutses med precision tillräckligt tidigt, dels inte i så hög grad beror på institutets egen situation och riskprofil som på institutets situation i förhållande till andra bidragsgivande institut. Slutligen anser sökandena att i enlighet med artikel 290 FEUF borde inte kommissionen ha haft ansvaret för att fastställa riskindikatorerna i den delegerade förordningen, eftersom dessa kriterier har en i hög grad strukturell och avgörande roll vid fastställandet av bidragsbeloppen.
4. Den fjärde grunden avser ett åsidosättande av principen om god förvaltning, såtillvida att samtliga riskfaktorer inte vederbörligen beaktades i det angripna beslutet.
5. Den femte grunden avser att svaranden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid fastställandet av justeringskoefficienten. Sökandena anser att fråga är om felaktig rättstillämpning, eftersom Gemensamma resolutionsnämnden grundade sig på en felaktig tolkning av ett flertal bestämmelser i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen och således fastställde en för hög justeringskoefficient.
6. Den sjätte grunden avser ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten i fråga om begränsningen av användandet av oåterkalleliga betalningsåtaganden, såtillvida att det inte framgår tillräckligt precist och detaljerat av det angripna beslutet varför taket för användandet av oåterkalleliga betalningsåtaganden ska fastställas till 15 procent, och inte heller varför endast kontanter godtas som säkerhet.
7. Den sjunde grunden avser en uppenbart oriktig bedömning. Sökandena hävdar härvidlag att de risker för procyklikaltitet och likviditet som Gemensamma resolutionsnämnden har hänvisat till för att begränsa användandet av oåterkalleliga betalningsåtaganden är ogrundade, bland annat med hänsyn till de oåterkalleliga betalningsåtagandenas särdrag och det sammanhang de används i.

8. Den åttonde grunden avser en felaktig rättstillämpning. Sökandena anser att Gemensamma resolutionsnämnden dels grundade sig på en felaktig tolkning av de bestämmelser som gör det möjligt att använda oåterkalleliga betalningsåtaganden genom att vidta samma åtgärd för samtliga institut på grundval av en abstrakt analys, dels fråntar dessa bestämmelser deras ändamålsenliga verkan såtillvida att andelen oåterkalleliga betalningsåtaganden systematiskt och utan tillräckliga skäl begränsas till lagstadgat minimum.

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 255, 2014, s. 1).
- (²) Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).
- (³) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

Talan väckt den 4 juli 2022 – Confédération nationale du Crédit mutuel m.fl. mot Gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-392/22)

(2022/C 311/24)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Confédération nationale du Crédit Mutuel (Paris, Frankrike) och ytterligare 25 sökande (ombud: advokaterna A. Gosset Grainville, M. Trabucchi och M. Dalon)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen

- i enlighet med artikel 263 FEUF ska ogiltigförklara beslut nr SRB/ES/2022/18 av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden, i den del det avser sökandena,
- i enlighet med artikel 277 FEUF ska fastställa att följande bestämmelser i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen, (¹) i genomförandeförordningen, (²) och i den delegerade förordningen (³) inte är tillämpliga:
  - artiklarna 69.1, 69.2, 70.1, samt 70.2 a och 70.2 b i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen,
  - artiklarna 4.2, 5, 6, 7 och 20, samt bilaga I i den delegerade förordningen,
  - artikel 4 i genomförandeförordningen,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder som i allt väsentligt är identiska eller jämförbara med de som åberopats inom ramen för mål T-391/22, Société générale m.fl. mot Gemensamma resolutionsnämnden.

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 255, 2014, s. 1).
- (²) Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).
- (³) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

Talan väckt den 4 juli 2022 – BPCE m.fl. mot SRB

(Mål T-393/22)

(2022/C 311/25)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: BPCE (Paris, Frankrike) och 45 övriga sökande (ombud: advokaterna A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi och M. Dalon)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen

- i enlighet med artikel 263 FEUF ska ogiltigförklara beslut nr SRB/ES/2022/18 av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden, i den del det avser sökandena,
- i enlighet med artikel 277 ska fastställa att följande bestämmelser i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen, ⁽¹⁾ genomförandeförordningen, ⁽²⁾ och den delegerade förordningen ⁽³⁾ inte är tillämpliga:
  - artiklarna 69.1, 69.2, 70.1, 70.2 a och 70.2 b i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen,
  - artiklarna 4.2, 5, 6, 7 och 20 i den delegerade förordningen samt bilaga I till samma förordning,
  - artikel 4 i genomförandeförordningen, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder som huvudsakligen är identiska med eller motsvarar grunderna i mål T-391/22, Société générale m.fl./SRB.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 255, 2014, s. 1).

⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

Talan väckt den 4 juli 2022 – Banque postale mot Gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-394/22)

(2022/C 311/26)

Rättegångsspråk: franska

Part

Sökande: La Banque postale (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi och M. Dalon)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen

- i enlighet med artikel 263 FEUF ska ogiltigförklara beslut nr SRB/ES/2022/18 av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden, i den del det avser sökandena,
- i enlighet med artikel 277 FEUF ska fastställa att följande bestämmelser i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen, ⁽¹⁾ genomförandeförordningen, ⁽²⁾ och den delegerade förordningen ⁽³⁾ inte är tillämpliga:
  - artiklarna 69.1, 69.2, 70.1, samt 70.2 a och 70.2 b i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen,
  - artiklarna 4.2, 5, 6, 7 och 20, samt bilaga I i den delegerade förordningen,
  - artikel 4 i genomförandeförordningen,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder som i allt väsentligt är identiska eller jämförbara med de som åberopats inom ramen för mål T-391/22, Société générale m.fl. mot Gemensamma resolutionsnämnden.

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 255, 2014, s. 1).
- ⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).
- ⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

Talan väckt den 4 juli 2022 – Crédit agricole m.fl. mot Gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-410/22)

(2022/C 311/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Crédit agricole SA (Montrouge, Frankrike) och ytterligare 48 sökande (ombud: advokaterna A. Gosset Grainville, M. Trabucchi och M. Dalon)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen

- i enlighet med artikel 263 FEUF ska ogiltigförklara beslut nr SRB/ES/2022/18 av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden, i den del det avser sökandena,
- i enlighet med artikel 277 FEUF ska fastställa att följande bestämmelser i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen, ⁽¹⁾ i genomförandeförordningen, ⁽²⁾ och i den delegerade förordningen ⁽³⁾ inte är tillämpliga:
  - artiklarna 69.1, 69.2, 70.1, samt 70.2 a och 70.2 b i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen,

- artiklarna 4.2, 5, 6, 7 och 20, samt bilaga I i den delegerade förordningen,
- artikel 4 i genomförandeförordningen,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder som i allt väsentligt är identiska eller jämförbara med de som åberopats inom ramen för mål T-391/22, Société générale m.fl. mot Gemensamma resolutionsnämnden.

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 255, 2014, s. 1).
- (²) Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).
- (³) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

Talan väckt den 5 juli 2022 – Dexia Crédit Local mot Gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-411/22)

(2022/C 311/28)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Dexia Crédit Local (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna H. Gilliams och J. M. Gollier)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut SRB/ES/2022/18 av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden,
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Genom den första grunden gör sökanden gällande att det angripna beslutet utgör ett åsidosättande av artikel 69.2 i förordning nr 806/2014 (¹), såtillvida att målnivån för 2022 fastställs till en åttondel av 1,6 procent av de garanterade insättningarna i de medlemsstater som bidrar till den gemensamma resolutionsfonden.
2. Genom den andra grunden göra sökanden gällande att den delegerade förordningen nr 2015/63 (²) är rättsstridig såtillvida
  - den utgör ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen eftersom beräkningen av förhandsbidragen till den gemensamma resolutionsfonden inte är ägnad att uppnå de mål som eftersträvas med förordning nr 806/2014, inte tar hänsyn till att sökanden är ett kreditinstitut under avveckling som omfattas av en statlig garanti och för vilket den gemensamma resolutionsfonden i princip aldrig kommer att användas, samt innebär att en välordnad resolution blir mer kostsam,
  - den utgör ett åsidosättande av likabehandlingsprincipen eftersom kreditinstitut under avveckling som omfattas av statlig garanti behandlas på samma sätt som verksamma kreditinstitut.
3. Genom den tredje grunden, som åberopas i andra hand, gör sökanden gällande att Gemensamma resolutionsnämnden åsidosatt proportionalitetsprincipen och likabehandlingsprincipen av samma skäl som det redogjorts för inom ramen för den andra grunden, såtillvida att Gemensamma resolutionsnämnden tillämpade bestämmelserna i den delegerade förordningen nr 2015/63 på sökandena utan någon justering, i strid med nyssnämnda principer.

4. Genom den fjärde grunden gör sökanden gällande att artiklarna 5, 69 och 70 i förordning 806/2014 saknar rättslig grund, eftersom de antagits med stöd av artikel 114 FEUF trots att det inte rör sig om tillnärmning av lagstiftning.
5. Genom den femte grunden gör sökanden gällande att artiklarna 5, 69 och 70 i förordning 806/2014 saknar rättslig grund, eftersom de antagits med stöd av artikel 114 FEUF trots att det rör sig om skattebestämmelser.

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).
- (²) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av direktiv 2014/59 avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

Talan väckt den 7 juli 2022 – BNP Parisbas mot Gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-420/22)

(2022/C 311/29)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: BNP Paribas (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Gosset Grainville, M. Trabucchi och M. Dalon)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen

- i enlighet med artikel 263 FEUF ska ogiltigförklara beslut nr SRB/ES/2022/18 av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden, i den del det avser sökanden,
- i enlighet med artikel 277 FEUF ska fastställa att följande bestämmelser i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen, (¹) i genomförandeförordningen, (²) och i den delegerade förordningen (³) inte är tillämpliga:
  - artiklarna 69.1, 69.2, 70.1, samt 70.2 a och 70.2 b i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen,
  - artiklarna 4.2, 5, 6, 7 och 20, samt bilaga I i den delegerade förordningen,
  - artikel 4 i genomförandeförordningen,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder som i allt väsentligt är identiska eller jämförbara med de som åberopats inom ramen för mål T-391/22, Société générale m.fl. mot Gemensamma resolutionsnämnden.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 255, 2014, s. 1).

(²) Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).

(³) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV